

שהרי מאחר שבא לעיר נעשה כבן עיר.

ואפילו לא היה נעשה כבן עיר, מכל מקום כבר נתבאר שיום ארבעה עשר נחשב לבן כרך יום טוב שלא להתענות ולא להספיד בו.

וכמו כן לכאורה אין הכוונה לבן כפר שהקדים לקרוא את המגילה ביום הכניסה שחל בשלושה עשר באדר, כי אף שאינו יום טוב מחמת קריאת המגילה, מכל מקום יום ניקנור הוא, שהוא יום טוב האסור בתענית והספד, [כפי שיתבאר בעזה"י להלן].

וכמו כן לכאורה אין הכוונה לבן כפר שהקדים לקרוא את המגילה ביום הכניסה שחל בשנים עשר באדר, כי אף שאינו יום טוב מחמת קריאת המגילה, מכל מקום יום טריינוס הוא, שהוא יום טוב האסור בתענית והספד, [כפי שיתבאר בעזה"י להלן].

ולכאורה על כרחך הכוונה לבן כפר שהקדים לקרוא את המגילה ביום הכניסה שחל באחד עשר באדר, שאינו יום טוב לא מחמת קריאת המגילה ולא מחמת דבר אחר ולכן הוא מותר בהספד ותענית.

ומכאן ראיה לדעת האומרים, שימים שלפני הימים של מגילת תענית מותרים בהספד ותענית, שכן יום אחד עשר באדר אף שאינו יום טוב מחמת עצמו, הוא יום שלפני יום טריינוס, ואם ימים שלפניהם אסורים גם יום זה אסור.

ויש להקשות על דברי רבי יוחנן, שבכל מקום פוסק כסתם משנה, ובזה לא פסק כמשנה הזו, שהרי פסק כרבי יוסי, שאסר ימים שלפניהם.

וראיה זו נדחית, כי באמת בטלו חכמים את יום טריינוס מהיות יום טוב, משום שנהרגו בו שמעיה ואחיה אחיו.

ואם כן ניתן להעמיד את המשנה בבן כפר שהקדים לקרוא את המגילה ביום הכניסה שחל באחד עשר או בשנים עשר באדר, ששניהם אינם ימים טובים, ולכן מותרים בהספד ותענית.

ואף שיום שנים עשר הוא יום שלפני יום ניקנור, מאחר שביטלו בו את איסורו שמחמת עצמו, כל שכן שאין לאסור בו מחמת שהוא יום שלפני יום נקנור.

יום נקנור

ניקנור אחד מאפרכי [=דוכוס] יוונים היה, ובכל יום ויום היה מניף ידו על יהודה וירושלים, ואומר, אימתי תיפול בידי וארמסנה.